

[H. C. Hansen.]

andet, der rumsterer, og der er ikke grund til at få det igennem foreløbig! Og så står ministeren nu og siger, at vi kunne have forlangt møder indkaldt! Jeg skriver det på det sene tidspunkts konto, ellers ville jeg have reageret lidt voldsommere, end jeg gør. . . . (*Finansministeren* [Thorkil Kristensen]: Reager bare!) . . . Nej, jeg reagerer ikke voldsommere, jeg synes, som jeg har sagt een gang før, at det er en uanstændighed, og jeg skriver ministerens bemærkninger på det sene tidspunkts konto.

Må jeg sige til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard: Kunne vi ikke, det ærede medlem og jeg, det ærede medlems parti og mit parti, være enige om, at hvis ikke regeringen kommer med et forslag om husholdningsråd til efteråret, så kommer vi med et. Og skal vi så ikke lade det reklame- og demonstrationsnummer, som det ærede medlems forslag er, falde nu og lave et forslag sammen til efteråret. Vi er parat, skal vi ikke være enige om det?

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Nej, ærede medlem hr. H. C. Hansen, når De betegner dette forslag som et reklamenummer, så er jeg bange for, at det afdækker følelser, som ikke vil være tilstrækkelig stærke til at bære forslaget til efteråret. På det grundlag bliver forslaget ikke trukket tilbage. Jeg har sagt til den højtærede finansminister, at hvis han giver tilsagn om, at denne sag føres frem det kommende efterår her i tinget, så vil jeg trække mit forslag tilbage. Dette må gå sin gang.

Må jeg til den højtærede finansminister sige, at det, ministeren sagde før, netop var det afgørende med hensyn til spørgsmålet om skæringspunktet. Det blev allerede fremført i januar måned fra min side, i hvert fald som noget hypotetisk, og også fra det ærede medlem hr. H. C. Hansens side. Nu siger den højtærede minister, at vi vidste, at han var imod det. Ja, men det afgørende er ikke, om finansministeren var imod det, men om rigsdagen ønskede det! Nu er der sket det i denne sag, at månderne er gået, uden at der har været lejlighed til, at ministeren derfor den amerikanske regering eventuelt kunne fremføre dette som et varmt ønske hos den danske rigsdag med den vægt, der måtte ligge deri, og så holdes der ikke møder før en 3—4 dage henimod slutningen af samlingen, hvor noget sådant ikke kan ske. Jeg synes, den højtærede finansminister skal anvende

den tiltalende åbenhed, som han sommetider bærer til skue, og indrømme, at det ikke er en smuk behandling, rigsdagen har fået i hele denne sag.

Finansministeren (Thorkil Kristensen):

Må jeg sige til det ærede medlem hr. H. C. Hansen, at naturligvis er der ikke fra regeringens side givet besked om, at der ikke måtte holdes møder. Jeg har aldrig nogen-sinde hørt, at en regering skulle have kompetence til at give en sådan besked, det ved det ærede medlem jo også godt. Men når man har diskuteret, om der var grund til at gøre udvalgets arbejde færdigt, så indrømmer jeg, at jeg på regeringens vegne har sagt, at jeg syntes, det var rimeligere at vente, til vi vidste noget mere om, hvad der kom ud af forårets forhandlinger. Det mener jeg stadig, og jeg er meget vel tilfreds med, at det er udsat til det afsluttende opløb. Jeg synes, det er rigtigt. Hvis der var kommet en lovgivning ud af dette forårs forhandlinger, som i betydelig udstrækning havde forøget pengeudpumpningen her i landet, ville jeg have tilrådet regeringen at søge amerikanernes tilslutning til at få dette lovforslag ændret i retning af, at de udlånsmidler, der stilles til rådighed, skulle skæres ned. Nu blev dette heldigvis ikke nødvendigt, idet der ikke er sket større finansielle forskydninger her i foråret, men jeg tror, at det ærede medlem, hvis han skulle komme i regeringen igen, ville gøre vel i at holde sig det synspunkt for øje, at hvad man kan forsvare på det ene område, det hænger nu engang sammen med, hvad der sker på andre områder. Det er en helhed, og det ved det ærede medlem også godt.

Må jeg så sige til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, som anbefaler mig at være åben, at det synes jeg egentlig jeg har været. Jeg kunne godt have ladet være med at sige, at jeg har medansvar for, at udvalget ikke er blevet indkaldt i de måneder, der er gået, men det har jeg ikke lagt skjul på at jeg har medansvar for. Jeg synes, det er så åbent, som man med billighed kan forlange. . . . (*Bertel Dahlgaard:* Ja, på det punkt, må jeg sige!). . . . Så siger det ærede medlem, at det er rigtigt, at jeg tog afstand fra at forskyde datoen ved møderne i vinter. Ja, det gjorde jeg, men det er rigtigt, som det ærede medlem siger, at hvis rigsdagen ønskede noget andet, så var det ikke afgørende, hvad jeg mente. Det er klart, at hvis jeg havde fået tilkendegivet et virkeligt ønske fra rigsdagen, så var der naturligvis sket noget andet. Men nu må det